

Trecutul,călător în prezent

Adina Speranta

Mă doare și pe mine că ce a fost s-a dus,
Că-n lume nu-i poveste și totul s-a redus
La pragmatismul zilei dictat de "realisti".
Mă doare greutatea milei ce simt pentru cei triști!

Mă dor copiii care nu mai citesc povești
Dar știe bine fiecare că "depășit" tu ești!
Că nu te încadrezi în lumea actuala
Și că nu poți să "vezi" că viața-i... virtuala!

Mă dor atâtea gânduri și mă întreb firesc
În mii și mii de rânduri de mai există "te iubesc".
Se mai citesc poezii?"Dar cine sunt?n-am auzit!
Au scris cumva graffiti?" răspunde-un parazit!

Mă doare ce am spus, dar eu nicicând n-am vrut
Să am un trai impus, deci spun ce m-a durut!
Când "ninge" Păunescu cu "lacrima"-i târzie
Romanța "insulei" pierdute e un sonet în poezie.

Nichita mă învață să "zbor" la cer , la stele
Și-apoi să mă cobor în gândurile mele .
Iubirea-i nesfârșită așa cum Țărnea scrie...
Iar Blaga,pe "ramura-nflorită" cu versul său te-mbie.

Și în cântarea dulce ,"policromă"
Cu Minulescu-n dans m-am prins,
În timp,ce-a lui Bacovia fantomă,
Cu al său "plumb" iar ne-a surprins.

Când "testamentul" lui Arghezi
Păstrat în "flori de mucigai"
A picurat fiorul vieții ...
Ce poți să-ți mai dorești să ai?

"Dar mâine va mai fi pământ?
Mai fi-vor toate câte sunt?"
Se întreba Coșbuc, râzând,
Că moartea-i doar un gând!

Dar Tu,"Luceafar"peste ani...
Scrișori , sonete , epigonii
Vor străluci peste Balcani

Și te vor plânge-n glas cocorii!

Și câți mai sunt! Pleiadă de poeți
Rămași înscriși pe filele de vreme,
Ei au cântat în grai curat, să-nveți
Tu...cel care-i mai citești anume.

Păstrez adânc în mintea mea
Lumea trecută , fără pată
Mă plimb cu drag când vreau prin ea
Mă doare pentru voi !
Acolo nu-i nimic cu plată !

27.04.2015